

BR GODFRIED VAN DER ZANDT
geboren te Vught op 23 maart 1927
overleden te Eindhoven
op 28 juni 2019

Br. Godfried van der Zandt is geboren in Vught op 23 maart 1927 en overleed op 28 juni 2019 op het Glorieuxpark in Eindhoven.

Begin juni 1943 trad hij het noviciaat binnen om vervolgens op 8 september van dat jaar het kloosterkleed te ontvangen.

Br. Silverius werd zijn kloosternaam. Na twee jaar voorbereiding legde hij op 8 september 1945 zijn eerste geloften af. Hij begon zijn leven als geproteste broeder op Huize Overdonk dat toen met zo'n 40 broeders de zorg had voor ongeveer 90 bewoners. Hierna zouden nog vele verhuizingen volgen. Als eerste de Sint Willibrord in Heiloo waar hij ook het diploma ziekenverpleging B behaalde.

Tussendoor heeft hij nog een jaartje op Voorburg gewerkt. Godfried was een sportieve man. Voetbal was zijn lust en leven. Ook volleybal speelde hij graag. Op Voorburg nam hij deel aan een cursus creatieve handvaardigheid maar zoals hij zelf schreef: erg vaardig was hij niet.

In 1957 verhuisde br. Godfried naar Reinier van Arkel in 's-Hertogenbosch. In 1961 behaalde hij daar in het Sint Johannes De Deo ziekenhuis zijn A-diploma.

In 1963 ging hij terug naar Heiloo waar hij de zorg kreeg over de zieke broeders. Hij vond het niet eenvoudig om eigen confraters te verzorgen.

Hij raakte in die periode ook betrokken bij het voetballen. Hem werd gevraagd om scheidsrechter te worden. Hij volgde een cursus in Alkmaar en behaalde zijn diploma.

Na een aantal verhuizingen binnen Nederland kwam er in 1969 een verzoek van de toenmalige provinciale overste br. Patrick om naar Lanzendorf in Oostenrijk te gaan. Hij werd weggebracht door zijn broer en schoonzus. Zoals hijzelf schreef was het geen gemakkelijke opgave. De taal gaf in het begin de nodige problemen maar de jongens voor wie hij werkte hielpen hem daar zoveel mogelijk bij. In 1974 moest hij om gezondheidsredenen terug naar Nederland en belandde in Dongen.

Nadat hij was opgeknapt, pakte hij het werk als verpleegkundige weer op en ging werken op de ziekenzaal. Daarbij was hij actief in de voetbalwereld als scheidsrechter en was ook altijd aanwezig bij de biljartclub. Eind november begin december trad hij vaak op als Sint Nicolaas.

Hij woonde graag in Dongen en ook na zijn pensionering zette hij zich in op diverse fronten.

Ook zijn familie had een belangrijke plaats in zijn leven. Jaarlijks werd er een familiereünie georganiseerd en daar genoot hij van.

In 2009 verhuisde hij met zijn medebroeders naar Eindhoven. Een heel nieuwe situatie maar zijn inzet werd er niet minder om. Na een aantal jaren liet zijn geheugen hem wel eens in de steek. Hij kreeg verzorging op Zonnehoeve tot het moment dat ze ook daar niet meer die zorg konden verlenen die hij nodig had. Hij verhuisde naar Vincentius waar hij liefdevol werd verzorgd.

De gebroeders Caspar en Harrie haalden hem bijna dagelijks op om met de broeders koffie te drinken in de huiskamer. Ook Wijnand was een trouwe vrijwilliger die veel met hem optrok.

Br. Godfried, als ik zo terugkijk op jouw religieus leven zou ik het in drie woorden willen samenvatten: eenvoudig, dienstbaar en godsdienstig. Jij was iemand waar steeds een beroep op gedaan kon worden zonder ophef van woorden, gewoon doen wat er van je gevraagd werd. Steeds dienstbaar zijn in kleine dingen. Het aanhoren van verhalen van je medebroeders vaak al voor de zoveelste keer. Je was trouw in het bijwonen van vieringen en gebedsdiensten.

Bij het opstellen van dit In Memoriam kwam ik tussen zijn spullen een zelf getypt gebed tegen dat als titel heeft "oud en wijs". Enkele gedachten hieruit wil ik u niet onthouden.

Heer, Gij weet beter dan ik dat ik stilaan ouder word en op een dag oud zal zijn.

Bescherm mij tegen de verfoeilijke gewoonte te denken dat ik absoluut moet meespreken over elk onderwerp en bij elke gelegenheid.

Verlos mij van het verlangen steeds het pad van de ander te willen effenen en hun problemen op te lossen.

Maak me bedachtzaam maar niet zwaarmoedig, hulpvaardig maar niet bezig.

Het lijkt wel jammer niet alle wijsheid die ik vergaard heb te gebruiken, maar Gij weet Heer, dat ik uiteindelijk graag enkele vrienden wil behouden.

Ik durf niet te vragen om een beter geheugen, maar wel om meer nederigheid en minder eigengereidheid, wanneer mijn herinnering niet overeenstemt met die van anderen.

Leer mij, zelf overwinnend, toe te geven dat ik me af en toe kan vergissen.

Laat me redelijk zacht en lief blijven.

Ik wil echt geen heilige zijn maar een chagrijnig oud mens is een van de meesterwerken van de duivel.

Schenk me de gave goede dingen te zien op onverwachte plaatsen en om onvermoede talenten te ontdekken bij mensen op mijn weg, en geef me, Heer, de hoffelijkheid hen hierom te prijzen.

Ik denk dat de Heer zijn gebed heeft verhoord.

Br. Godfried was een hoffelijk, humoristisch, eenvoudig, belangstellend, en meelevend persoon. Daarvoor zijn wij hem dankbaar.

Broeder Godfried, rust in vrede.

Broeder Jan Klein Overmeen